

que respectivament van aconseguir a les europees, al 34% i el 41% d'ara.

A les ciutats grans i mitjanes que no són capital de província, els canvis són encara més matisats. A Andalusia, l'evolució del PP a poblacions com ara Jerez de la Frontera, Alcalá de Guadaíra, Dos Hermanas, Sanlúcar de Barrameda, La Línea de la Concepción o Linares no fan pensar en una millora sensible del PP a llocs com Vila-real, Sagunt, Paterna, Mislata, Torrent, Alzira, Gandia, Alcoi, Elda o Sant Vicent del Raspeig, malgrat l'efecte arrossegament que generen els alcaldes que governen aquests municipis, majoritàriament del PP.

Si fem una extrapolació de la millora del resultat del PP a les ciutats d'aquest tipus d'Andalusia, aquest partit només estaria en condicions de superar el 30% a Elx i Gandia, en especial en aquest últim cas. En canvi, a ciutats com Paterna, Mislata, Sagunt, Alcoi o Sant Vicent del Raspeig, les possibilitats de superar el 25% a l'urna autonòmica són reduïdes. Com a Andalusia, el PP parteix d'un resultat molt modest, a les europees.

A les Illes passa igual, però el ben cert és que el PP no va quedar tan erosionat a les europees del 2014, i a ciutats mitjanes com Eivissa, Manacor, Marratxí, Inca, Lluçmajor, Ciutadella i Maó, recolliria entre el 25% i el 30%.

Tot plegat, un panorama incert, però profundament descoratjador per als interessos dels populars, que observen amb estupor la manca de reacció del seu electorat així que s'acosten cites electorals més importants. El correctiu d'ara fa un any sembla que no va ser una excepció, sinó que, ben altrament, podria haver significat el seu nou hàbitat natural.

La carta de *cavall guanyador* —que fa apujar-s'hi els desorientats que no saben què votar— pot jugar en benefici del PP, però el soroll que han provocat els quatre anys de Bauzà a la presidència balear i el soroll encara més ensordidor que causen els procediments judicials en què està immers bona part del PP valencià, amenacen de fer realitat els pitjors pronòstics i que els populars, que fa no gaire es movien plàcidament pels volts del 50% dels vots, ara troben serioses dificultats per superar el 30%. Fabra tremola, i Bauzà, ja té la barba a remulla.

Victor Maceda

El president del Govern balear i del PP illenc, desesperat, demana a Gabriel Cañellas que l'ajudi en la campanya electoral per intentar no perdre el poder.

Cañellas, taula de salvació

Sorprenentment, José Ramón Bauzà ha demanat ajuda per a la campanya electoral a Gabriel Cañellas. Cal destacar-ho perquè s'havien allunyat molt durant els últims dos anys. A Palma tothom ho interpreta com una prova del pànic que sent el president davant de les pròximes eleccions. Una por que s'ha generalitzat entre la militància després del resultat de les andaluses.

Andalusia. El càstig extrem que ha rebut el PP en aquella comunitat ha encès totes les alarmes. Ja no són només les enquestes les que auguren una derrota, sinó que la primera cita amb les urnes del cicle electoral actual s'ha saldat amb una pèrdua d'un terç dels vots que els conservadors andalusos aconseguiren en els anteriors comicis. Una minva tan enorme no pot ser només explicada per raons domèstiques. “Me pareix que ningú dubta que el càstig és sobretot nacional i això vol dir que nosaltres podríem rebre més del que tots hem imaginat fins ara”, confessa un antic alt càrrec del govern de Jaume Matas, del PP.

Malgrat que ningú cregui a Balears que l'exemple andalús es repeteixi fil per randa, sí que hi ha elements potencialment comuns. És ver que són realitats polítiques i electorals molt diferents, no debades el PP és el primer partit a l'arxipèlag amb quasi el doble de vots del PSOE, una distància que fins ara la majoria dels dirigents conservadors consideraven que, a pesar que es pogués reduir molt el mes de maig, encara seria suficient per continuar governant, si bé en minoria. Però de cop i resposta aquelles urnes tan llunyanes i tan distintes han fet aparèixer en l'ànim de molts militants conservadors autòctons el pànic

a rebre un càstig molt més intens que el que se suposava. Sobretot perquè, a banda de raons domèstiques, el que ha passat a Andalusia posa de manifest, pensen, que la imatge de Mariano Rajoy és nefasta. “Aquí el vot és molt nacional i per tant tot allò que passi a Madrid ens acaba afectant de ple; el 2011 tenguérem a favor el vent que venia de la Península, i que enfonsava el PSOE, però ara ens ve en contra”, diu l'antic alt càrrec, avui retirat de la política activa, tot i que manté la militància conservadora. És aquest vent polític que arriba a les Illes des d'Espanya endins el que ha provocat un indissimulat pànic general a perdre el Govern, els Consells insulars i la major part dels ajuntaments que guanyaren el 2011. És significatiu que a les eleccions locals d'enguany el PP presentarà el nombre de candidatures més baix de la història perquè en alguns pobles no compareixerà amb les seves sigles sinó amagat rere de candidatures suposadament independents.

Aquest ambient de pessimisme, fins i tot de derrotisme, és radicalment negat per la cúpula del partit en públic, per descomptat. Però en aquests moments és difícil trobar un sol militant significat o quadre dirigent que no tingui per segur que el mes de maig el PP rebrà una severa derrota a les urnes. Molt més greu del que fins ara tenien per possible.

Bauzà i Cañellas. Poc abans de les eleccions andaluses el president del Govern s'adonà que pintaven bastos. Fins aleshores defensava davant de tothom que les enquestes s'equivocaven i que el PP té molt de vot ocult que es manifestarà el dia de les eleccions. Alguna cosa va passar, però, entre finals de febrer i principis de març que li va fer obrir els ulls a una probable realitat

Gabriel Cañellas s'ha compromès a ajudar Bauzà per no perdre el poder, però alguns del PP no es creuen que realment així ho faci.

molt més dura i cruel. Per ventura fou una enquesta que li arribà des de la direcció de Madrid? Almenys així ho asseguren algunes fonts, encara que d'altres ho neguen. Fos pel motiu que fos, se li va ocórrer demanar ajuda al líder històric del PP i president del Govern entre 1983 i 1995, Gabriel Cañellas. En teoria, l'antic cap conservador està apartat de la política. Però no ha deixat de tenir mai contactes freqüents amb militants d'arreu de Mallorca, sobretot antics consellers i batlles del seu temps de president. Com que era molt crític amb Jaume Matas, durant els anys que l'ara condemnat ex-president dirigí el partit (1999-2007) ell no es va moure ni es deixà veure en cap acte polític. Però quan el 2007 el PP perdé el poder, Matas dimitió i abandonà la vida política, el veterà ex-president s'implicà novament en el partit. Va participar aleshores, encara que lluny de l'atenció mediàtica, en el disseny del futur del PP. En el moment en què Rosa Estaras, amiga i deixeble seva, la qual havia substituït Matas al capdavant del partit el 2007, li comunicà que no volia seguir (el 2009 se n'anà de diputada al Parlament europeu), ell l'ajudà a trobar el relleu. Cañellas va tenir influència, doncs, en l'elecció de José Ramón

Bauzà com a líder per a les eleccions de 2011. De fet, fou un dels seus punts per guanyar l'elecció directa, per part dels militants, a la presidència del PP en el congrés extraordinari de març de 2010. Significativament, va assistir com a convidat de Bauzà a la investidura del nou president del Govern, el juny de 2011. Aquell dia es deixava estimar per una multitud de periodistes com si fos ell l'estrella en lloc del president.

Aquesta bona relació es trencà, però, al llarg dels dos anys següents per raons que no tenen res a veure amb la política ni la ideologia. A la segona part de la legislatura l'allunyament entre ambdós es va fer cada pic més gran i les poques relacions que mantingueren foren aspres. Però just començat el mes de març, per algun motiu ignot, qui sap si —com s'ha dit— per alguna enquesta, el president considerà que l'horitzó pròxim electoral és tan ple de nigns negres que decidí empassar-se l'orgull i demanar ajuda al primer ex-president. Cañellas acceptà, però a canvi li exigí que convoqués un sopar de significats militants del PP, en el qual tothom digués el que volgués. A pesar que per a ell era com beure un tassó d'oli de ricí, el president acceptà el requeriment.

El sopar es va celebrar el passat divendres dia 27 de març. Més de quatre-cents militants hi assistiren. Tots per invitació personal prèvia. Hi hagué poques absències. Cañellas críticà educadament i implícitament que Bauzà hagués deixat de banda el partit a l'hora de governar. Però així i tot es comprometé a fer “tot el possible” per “novament guanyar les eleccions”. Eren paraules sinceres? Farà Cañellas que la resta dels comensals s'hi impliquin a fons? Serà suficient per no perdre els comicis de maig?

“Crec que en aquestes alçades són molts els que esperen i desitgen que Bauzà perdi, passem a l'oposició aquí i pertot [a Espanya] i que s'obri la porta a la renovació; així que no crec que la implicació dels assistents al sopar sigui massa intensa durant la campanya, perquè, a més, si quedaven ànims, després del resultat d'Andalusia me pareix que s'han esvaït”, diu la font consultada. Per a la qual el futur del PP balear “possiblement passi per Biel Company”, el conseller actual d'Agricultura, Medi Ambient i Territori. A pesar que Company es va afiliar al partit conservador el 2011, després de ser nomenat membre del Govern, és molt conegut entre la militància de la Part Forana de Mallorca perquè durant molts anys presidí ASAJA (Associació Agrària de Joves Agricultors, que a pesar del seu nom juvenil és la patronal sectorial a Mallorca) la qual convertí en un referent en la lluita contra els dos Pactes de Progrés (1999-2003 i 2007-2011) i en una crossa important per al PP en l'àmbit pagès mallorquí. Justament és aquest el sector conservador que menys s'ha sentit representant per Bauzà. Podria ser també que Mateu Isern, encara batlle de Palma i que no es presentarà a la reelecció per haver estat vetat pel president i el cap de l'agrupació de Palma, José María Rodríguez, tingué importància en el futur del PP. Però avui com avui fa l'efecte que el destinat a substituir Bauzà, si en efecte passa el que quasi tothom dona per fet que passarà, serà Biel Company. Un polític que té un perfil molt semblant al de Cañellas. Ja li diuen “l'altre Biel”.

Miquel Payeras